

בשען ה'יומ' הזה יצאו כל שבאות ירושם מארץ
מצרים ליל שמריהם הוא ליהוּ להוציאם מארץ
מצרים ה'וֹא ה'ל'לה זהה ליהוּ שמורים לכל בני
ישראל לדרתם

ויאמר יהוּ אל משה ו אהרן זאת חקקת הפסח
כל בז נאכ'ר לא יאכל בו וכל עבד איש מקצת
כסף ימולג'ה אותו א' יאכל בורתו ישכיר לא
יאכל בור בב'ית אה'ל יאכל לא תוציא מז' הב'ית
מז' הב'ישר תוציא רע'ם לא תשבריו בור כל שע'ת
ישראל יעש'ו אותו וכי יגור אדר ג'ר ועשה פסח
לייה' המול לו כל זכר וא' יקרב לעש'תנו והיה
כא'רץ הארץ יכל שע'ל לא יאכל בור תורה אה'ת
היה' לא'רץ ולג'ר ג'ר בתרכ'כם ויעש'ו כל בז'י
ישראל כאשר צוה יהוּ את משה ואת אהרן
כ' שע'ש'ו
זהה הוציא יהוּ את בז'י ישראל מארץ מצרים
על שבאתם

וילבר יהוּ אל משה לאמר קדש לי כל בכור
פטר כל רוחם בבני ישראל באדם ובב'המה כל
הוא ריאמר משה אל העם זכור את ה'יומ' הזה
אשר יצאם ממצרים מבית עבדים כי בז'ך י'ז'
הוציא יהוּ אתכם מז'ך ולא יאכל חמץ ביום אתם
יצאים בז'ך האביב וה'יה כי יפלאר יהוּ אל
ארץ הצעדי וה'חתי ויה אמרתי וה'ז'וי וה'יבוסי אשר
שביע לאותיר לחת ל'ר ארץ זבח חלב ישביש
יעבדת את העבדך בזאת בז'ך ה'ז' שבעת ימי
תאכל מצה וביום השביעי זה ליהוּ מחות יאכל
את שבעת הימים ולא יראה ל'ר חמץ ולא יראה
ל'ר שאר בכל גבלך וה'ז'ת לבנך ביום ה'רוּא